

b.v. (1791)

Na odryskane Miast prawa

Im. I. J. Michałowski
Ze zbiorów

XVIII. 987.

XVIII. 2.1357

WYDZIAŁ Z HISTORII
K. SIEGEBIORD GELINSEK

NA
ODZYSKANE MIAST
P R A W A

Im. I. J. Michałowski
Ze zbiorów

*C'est vous, qui par vos mains, fondez sur la justice
De notre liberté, l'Eternel édifice.*

VOLTAIRE.

Niechay mi teraz Złość szuka potwarzy,
Niechay z dawnemi, rowna Seymu dziecie,
Niech się ustawnie, na bezczynność skarży
I w rospacz zmienia najswiętsze nadzieie.

) 1. C

Już iey Seym wieczne, nakazał milczenie,
Wykrzyknął zgodnie; wolności Miaśt Prawo.
Smiało, nikczemną potwarz zarumienie
Tą godną wieku naszego Ustawą.

Choćby nie tego Seymu były Czyny,
Stótyięcznego, uchwała Żołnierza,
Zgodna Ofiara, wieczystey Daniny
Związek chlubnego z Sąsiadem przymierza.

Dosyć powiedzieć na sławę niezgaśnię
Ten to Seym pierwszy, wolność Miaśtom nadał,
Dobra Narodu przewodnicze Hasło
I duch iedności, umysłami władał.

W odwiecznym błędzie, przesąd zastarzały
Okropnym groził upadkiem Rządowi.
Zadne go czasy, obalić nie śmiały
I wiek nietkniętym podawał wiekowi.

Nieiedno toczy Los nieszczęśny koło,
Jak pod uciskiem ięczy ludzkie plemie,
Niedawno jeszcze, harde wznosił Czoło,
I gnębił dziki przesąd, Polską Ziemię.

Wam się ta chwala w podzielu dostawa,
 Zwalczyło przesąd, światło rozpostarte
 Ludzkością świetną, zawitały Prawa
 W Xięgach wyroków przewrocono kartę.

W którymże Kraiu, tak szczęśliwa zmiana?
 Gdzież to z zapalem, pokoy mieszkał razem?
 Gdzie kto swe Prawa odzyskał od Pana?
 Gdy mu wprzod władzy niewydarł żelazem.

Rzucicie żałosne na Francuzow oko.
 Choć ich wybicie, nazywa świat cudem.
 Zbioczona Ziemia braterską posoką
 Wściekłe zapędy, dzikim władną ludem.

Gdzie gwałt wyszukał do wolności ścieżki,
 Wszędy ie rozpacz gęstym stała trupem.
 Takież to wolność giuntuwią zamieszki?
 Tymże swobodę okupywać łupem?

Po długiej w więzach niedoli i ięku,
 Już swej wolności Niderland dziś nie ma:
 Ledwie uchwycił to Bostwo do ręku
 Alie zniknęło, przed iego oczyma.

) * (

Innym się Lošem, Polskie szczytą dzieie
 W innym nasz Narod przodkuie zapale.
 Pokoju iego, rozruch nie zachwieie
 Tamte gwałtownie, ten działa wspaniale.

Mściwego żaden niedobywał miecza,
 Bo proźby iego łaskawie słuchano:
 Wszędy się Rządu rościagnęła Piecza,
 Widzi swą każdy wolność odzyskaną.

Rzekli do Ludu, Prawodawcy nasi
 Dzielimy z Wami, wolność i swobodę
 Ona niech płomień niezgody przygasi
 W publicznym szczęściu, znajdziemy nagrodę.

Tak jest; wasz wyrok grunt szczęścia założy
 Już dumne niegdyś Mocarstwo Północy
 Nigdy tak dzielnie zemsty nie nasroży,
 W złączoney czuiąc większy opor mocy.

Przemysł i handel, co wolnością wzrasta,
 Kray ten korzyscią z bogaci obfitą:
 W odwiecznych gruzach zagrzebane Miaśta
 Dzwignie Mieszkaniec, dłonią pracowitą.

Nowi obrony spieszą towarzysze,
 Gdzie Ich Oyczyzna wezmie nieszczęśliwa.
 W ustroniu kędyś, głos wdzięczności slysze,
 Wolny Współziomek, tak się tam odzywa.

„ Ziemia! na nowo dla mnie odrodzona!
 „ Na ktorej przedtym gnusniałem w ochydzie
 „ Z twego wolności, kosztując dziś łona
 „ Biegnę, gdzie tylko o ratunek idzie.

„ O iak mi teraz dzień każdy wesoly
 „ Jaka się radość w czułym fercu nieci,
 „ Miłsze w koło mnie wzrastają żywioły,
 „ Słońce przyjemniey na ten okrąg świeci.

„ Mogłzem tey przedtym wyglądać kolei
 „ By kiedy wzrosła pościć móia licha
 „ Promyk szczęśliwey zabłysnął nadziei
 „ Już ta pierś wolnym powietrzem odycha.

„ Ktoż za te wielkie Prawodawcow dary
 „ Kto wdzięczność moję wytłumaczyć może?
 „ Poydę..... naydroższe pozbieram ofiary
 „ I na ołtarzu wolności, położę.

Rzekł;.. i namilszym czuciem zachwycony
 Nowe Oycyznie, lał spiże do boiu
 Choć w kolo widział, Oyczyfte zagony
 Gdzie kwitła roszczka oliwna pokoiu.

Krolu! nie ieden wiek iuż Polska stoi
 Nie pierwsze Berło, Twe piałtuią dłonie
 Spiewano niegdys chwałę naszey zbroi
 Laury wieńczyły Bohaterskie skronie.

Czas, co niezwrotnie przed nami upłynął
 Pamiętne liczy w Xiegach Dzieiow sprawy.
 Słynął Kazimierz, i Jagiełło słynął,
 Ale nikt Twoiey niedoścignął sławy.

Krolu! wyroki Niebios są tajemne
 Porwał czas z sobą smutki i zgryzoty
 Pewnie dla Ciebie, dni teraz przyjemne
 I Wiek, dopiero zaczyna się złoty.

Odtąd gdy droga zakwitnie Oycyzna
 I Przodkow wroci, meśtwo okazałe,
 Tobie Lud wolny, szczęście swoje przyzna
 Twey mądrej Radzie, Narod swoje chwałę.

Ile następne plemie dni naliczy,
Tyle się zwiększy Berta Twego Sława.
Krohu! nie czuie podobney słodyczy
Kto raz nie nabył do Serc wolnych Prawa.

Świctne Gorliwych Prawodawcow Grono!
Czeka Was Złomkow wdzięczność niepojęta,
Wam to szczęśliwym Lošem przeznaczono
Skruszyć haniebne Moźnowładzców pęta.

To Dzieło Rządu rozpoczęte śmieie
Rowna dokona stałość i ochota;
Gdy Wam szanowna, na Obrady czele
Z gorliwą pracą, przewodniczy Cnota.

W W A R S Z A W I E.

w Drukarni P. DUFOUR, Konfyl: Nad: J. K. Mci Dyrektora
Drukarni Korpusu Kadetow.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

XVIII.2.1354